

בס"ד. ש"ל נשא, י"ב סיון, ה'תשכ"ה

(הנחה בלתי מוגה)

נשא את ראש בני גרשון גם הם וגו'. ומידיק רבינו הוזקן בלקוטי תורה², יש להבין למה נאמר בני גרשון גם הם. ונוקודת הביאור בזה³, שהענין דנסאת ראש הוא להעלות את בח"י הראש לבח"י הרצון (שלמעלה מן השכל) וכתר. ועיקר הعلاה זו זה ע"י עסוק התורה, שהיא בח"י רצון העליון. ובפרטיות יותר, יש מעלה בתורה גם לגבי מצוות, שהמצוות (גם הם רצון העליון) הם בבח"י מקיים בלבד, ואינו מאיר ה גילוי בבח"י אור פנימי ממש, אבל התורה היא בבח"י אור פנימי ממש, ושרשה ג"כ מפנימיות הכתורכו. ולכן גבי בני קחת שהוא טועני את הארון שבו הלווחות, נאמר נשא את ראש. אך גם בני גרשון, כיון שנשאו את היריעות, בח"י המקיים, דוגמת המשכה שע"י המצוות, لكن נאמר בהם נשא את ראש, שזיהו ההعلاה לבח"י כתר, ומ"מ נאמר בני גרשון גם הם, לפי שאצלם הרוי זה בבח"י מקיים עדין, ואילו עיקר עניין נשיאת ראש נאמר לבני קחת שנשאו את הלווחות, שמאיר בבח"י פנימיות. ועוד זאת, שבבני גרשון מעלים את המdotות לבח"י מדרות שלמעלה מהascal (בח"י ז"ת דאריך אנפין), אבל בני קחת מעלים את בח"י החכמה לבח"י החכמה שכתר. אבל עבודה בני מורי היא בבח"י יראה הנמשכת מן הראש והמוחין, לכך לא נאמר בהם נשיאת ראש. ומוסיף לבארו, שהענין דנסיאת ראש מורה על העבודה בבח"י היילך בלי גבול (והו ר"ע העבודה דבכל מادر⁴), כמ"ש ונתי לך מהלכים בין העומדים, דפי' מהלכים הוא ב' מני היילך, הא' ע"י רעו"ד מלמטה לעלה, וזהו עניין בני גרשון, והב' ע"י תורה ומצוות מלמעלה למטה⁵, וזהו ע"י בני קחת, וכך נאמר בשניהם נשיאת ראש. ובבח"י מהלכים צריך להיות בין העומדים, בח"י עצי שיטים עמודים עמודים⁶, והוא ר"ע העבודה דבכל היהת משא הקרשים שנעשה מעצי שיטים עמודים⁷, והוא ר"ע העבודה דבכל נפשך שהיא בבח"י עמידה⁸), וכך נאמר בהם נשיאת ראש.

6) זכריו ג, ז.

7) ראה תוא וישב ל, ס"א ואילך. סה"מ עת"ר ע' סט ואילך.

8) תרומה כו, טו. ויקח לו, כ.

1) פרשנתנו ד, כב.

2) ריש פרשנתנו (כ, א).

3) שם כא, ב.

4) שם כה, ב.

5) שם כג, סע"ד.

ב) אך צריך להבין⁹, הרוי ידוע¹⁰ שכל עניין נסיעת בניי עם המשכן וככליו במדבר (החל מיציאת¹¹ עד בואם אל יזרען ירחו, שאז נכנסו לארץ טובה ורחהה) ה' כדי לפעול אצל בניי עניין ההילך, ואיך אפשר לומר שאצל בני מררי לא הייתה העבודה דבחיה הילך. והיינו, דעתם היה שעובדות בניי מררי הייתה משא קרש המשכן שמא צדם הם עצי שטים עומדים, מ"מ, ה' צריך להיות אצלם עניין ההילך (בל"ג גבול) מצד עניין הנסעה שהי' בכל חלקי המשכן (ועל ידו נעשה העניין דושכנתி בתוכם¹²), כולל גם קרש המשכן, שעל ידם הוא עיקר קיום המשכן. ועכ"ל, גם אצל בניי מררי ה' כללות עניין ההילך בל"ג (נשא את ראש¹³), אלא כיון שעבודתם נשיאת קרש המשכן הייתה רק ע"י עגלות (دلא כבני גרשון שאצלם הייתה גם עבודה משא¹⁴), הנה גם עניין ההילך קשור עם בחיה עגלות, שromo על נפש הבהמית.

ג) ויוון בהקדים ביאור עניין העבודה דהילוך בלי גבול, שנעשה ע"י הירידה למטה דוקא¹⁵, שיש בזה ג' עניינים¹⁶. עניין הא', עצם ההילוך בלי גבול, שהוא ע"ה אהבה לה' נפש הבהמית (לאחר בירורה), דיוון שרש נפש הבהמית הוא מעולם התהו (למעלה מהראש של נפש האלקית), לכן הנה דוקא בה ישנו העניין דרב תבאות בכך שורר¹⁷, שהוא ע"י גבול. וענין הב', שכונת ההילוך בלי גבול היא כדי שייה' אחריך נורצתה¹⁸, לשון רבים, גם נפש האלקית (שמכחיה' התקון) תהיה בתנוועה של בלי גבול. וענין הג', שלאחרי שנעשה ההילוך בלי גבול בנפש האלקית (אחריך נורצתה), אזי מתעלית נפש האלקית לאמתת שרש ומקורה כפי ששיך לה בלבד, שזהו ע"ה הביאני (לשון יחיד) המליך חדריו¹⁹.

ד) ועפ"ז יש לבאר הhilok בין בני קהת, בני גרשון ובני מררי, שאצל בני מררי, שהמשא שלהם ה' ע"ג העגלות, ה' עניין ההילוך בלבד רק בנפש הבהמית (בחיה עגלות), ולא נפעל ההילוך בהם גופא, בנפש האלקית. ואילו אצל בני גרשון נעשה גם העניין דאחריך נורצתה,

(13) נתבאר בארכוה בשיחות שלפני המאמר לקו"ש שם ע' 49 ואילך).

(9) בהבא לקמן — ראה לקו"ש ח"ח ע' 53 ואילך (ממאמר זה).

(14) ראה סה"מاعت"ר שם.

(10) ראה לקו"ת מסעיה פח, ריש ע"ד. פט,

(15) בכל הבא לקמן — ראה בפרטיות ספר הערבים-ח'ב"ד ח"א ע' אהבת ה' —

ב. ושם צו, א — שהוא בחיה הילכה. וראה

המשן המאמר בלקו"ת כאן.

(11) תרומה כה, ח.

(16) לשון הכתוב — ממשיל יד, ד.

(12) להעיר מש"ך ע"ת פרשנותו ד, כת.

(17) לשון הכתוב — שה"ש א, ד.

אלשיך ריש פרשנותו ד"ה עוד אפשר.

הין, שההילוך בלי גבול ה' הן בנפש הבהמית (משא בעגולות) והן בנפש האלקית (עבודת משא). ואצל בני קהת ה' גם העניין יותר נעלם דהబיאני המליך חדריו, שהו ההילוך בלי גבול שמאז השורש האמתי של נפש האלקית שאינו שיך כלל לנפש הבהמית (עגולות), ולכן ה' עיקר משאם הארון, עניין התורה, כיוון שהענין דהబיאני המליך חדריו נועל במתן תורה בחג השבועות.¹⁸

ה) **ויש** להוסיף בזה, שככלות עניין ההילוך בלבד שנעשה ע"י הירידה למטה בעבודה דברורו נה"ב דוקא, הו"ע שיתגלה לעתיד לבוא, שאז תtagלה מעלה הגוף על הנשמה, עד שהנשמה תה' ניזונית מן הגוף¹⁹, וعصיו הרוי זה רק בכח ובהעלם, אבל זהו העלם שישנו במציאות וקרוב אל המציאות (ולא כמו העלם דאס שbezor החלמיש, שכדי לגלותו יש צורך בהכאה מתחך יגעה דוקא)²⁰, ככל הענינים דלעתיד לבוא שהם באופן דאחכה לו בכל יום שיבוא²¹, וכאשר ישראאל עושם תשובה, מיד הן נגאלין²², והרי עניין התשובה הוא בשעתה חרוד וברגע חרוד.²³

(21) נוסח "אני מאמין" — ע"פ עיקר ה"ב מ"ג העיקרים (פייה"מ לרומב"ס סנהדרין הקדמה לפפרק חלק).

(22) ראה רמב"ם הל' תשובה פ"ז ה"ה.

(23) זה"א קכט, א.

(18) ראה רד"ה משכני (הא') תש"א. ובכ"מ.

(19) ראה ד"ה אלה תולדות נח תרל"ז פי"ח-יט. המשך וככה תרל"ז פצ"א-ב. סה"מ תרח"ץ ע' ריט.

(20) ראה סה"מ תר"ז ע' שם ואילך. המשך טرس"ו ע' קז וAILC.